

Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en *i Sygdom begrundet* alvorlig Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbred.«

Mindretalsforslagets § 7 udtalte udtrykkeligt, at Afbrydelsen, naar Kvinden er sjælelig normal, kun maatte ske efter hendes *Begæring* eller med hendes Samtykke. Paragraffen svarede i øvrigt ret nøje til Lovens § 2, Stk. 2—5, og de dèr stillede Krav om Samtykke fra Indehaveren af Forældremyndigheden, Værgen, en særlig Væрге (eventuelt Anstaltslederen) samt Erklæring af samlevende Ægtefælle; man opretholdt dog ikke Sondringen mellem Kvinder over og under 18 Aar og forlangte Værges Samtykke ogsaa for en paa Anstalt indlagt.

§ 8, Stk. 1, afveg fra Lovens § 3, Stk. 1, ved at bestemme, at Svangerskabsafbrydelse kun maatte foretages af en autoriseret Læge paa Grundlag af en af *Embedslægen* — i de af den eugeniske Indikation omfattede Tilfælde tillige af Speciallægen, efter Omstændighederne Retslægeraadet — afgiven skriftlig Erklæring. Embedslægens Erklæring skulde dog ikke være nødvendig, hvor saadan Erklæring ikke kunde indhentes, uden at den herved nødvendiggjorte Udsættelse af Operationen vilde udsætte Kvindens Liv for overhængende Fare. 14 Dage efter Indgrebet skulde samtlige Oplysninger og Erklæringer Sagen vedrørende tilstilles Sundhedsstyrelsen. — Derimod svarede Paragraffens Stk. 2 nøje til Lovens § 3, Stk. 2.

Mindretallet fandt ingen Anledning til at lægge *Udgifterne* ved Svangerskabsafbrydelse paa Staten, men mente, at disse, hvis de ikke kunde udredes af vedkommende selv, som andre Sygeudgifter maatte afholdes efter de almindelige Regler (Forsorgslovens Kapitel XVII og Folkeforsikringslovens § 19), og stillede hertil sigtende Forslag i § 9.

Ændringsforslaget indeholdt *ikke* Bestemmelser om *Seksuallinikker*.

Ved Afstemningen forkastedes Ændringsforslaget med 69 Stemmer mod 17.

Om et af Inger Gautier Schmit stillet Ændringsforslag til 3. Behandling se ved § 1.

Det af *Det konservative Mindretal* stillede Ændringsforslag om en Nyaffattelse af Lovforslaget var opbygget saaledes, at det i § 1 nævnte de Kategorier af Tilfælde, i hvilke Svangerskabsafbrydelse skulde være tilladelig, i § 2 indeholdt Bestemmelser om, hvem der skulde kunne begære (henholdsvis meddele Samtykke til) Indgrebet, i § 3 fastsatte, af hvem og hvor Indgrebet maatte foretages, og i § 4 bestemte, hvad den handlende Læge skulde iagttage før og efter Indgrebet.